

נה זו

מבט של קנאה שולחת עירית לביא, העונדה כבר בסרט הטלנוויזיה הראשונה למלכת היופי, לעבר מוסית צפורין שנבחרה כמלכה. עירית, שהיא תלמידת תיכון בחיפה, הפסידה את הכתר המונח על ראשה של מוסית צפורין, משום שתמונתה פורסמה בכתבת העירום על בנות ישראל, אשר התפרסמה זה לא מכבר בירחון פלייבוי.

אגוד לנה כתר היופי

אחת היתה שושנה גל, שזכתה בתואר מלכת-ירושלים. אחרת היתה עדי אריאל (שנה שלישית באוניברסיטה אבא פרופי סור, אמא במאית) שהרשימה מאוד לבושה, איזובה בבגדיים, נבחרה כאהובת המשתתפות. ועוד אחת היתה חיה הראל, שעברה קשה מאוד לקראת העסק, הרכיבה לעצמה שני זוגות ריסים, צבעה שיערה בפסים, הורידה עשרה קילו, תפרה שמלת-קטיפה שחורה מעוטרת בדונסלים — לעומת שמלות-הנשף-השכרה שלבשו שאר הבנות — אך הכל לא עזר. היא לא נבחרה לכלום. ועל שאר המועמדות באמת לא כדאי לדבר. פשוט לא נעים להשמיץ.

המסורת של שיקולים רמידרג, שהיופי הנשי לא נכלל בהם מעולם, ליה את בחי רת המלכות מאז שנים. בין 19 המלכות שנבחרו מאז שנת 1951, רבו הנבחרות שידעו שהכתר מצוי בכיסן, עוד לפני ההתכנסות המרשימה בבנייני ה' אומה בירושלים.

הריסים והפסים לא עזרו

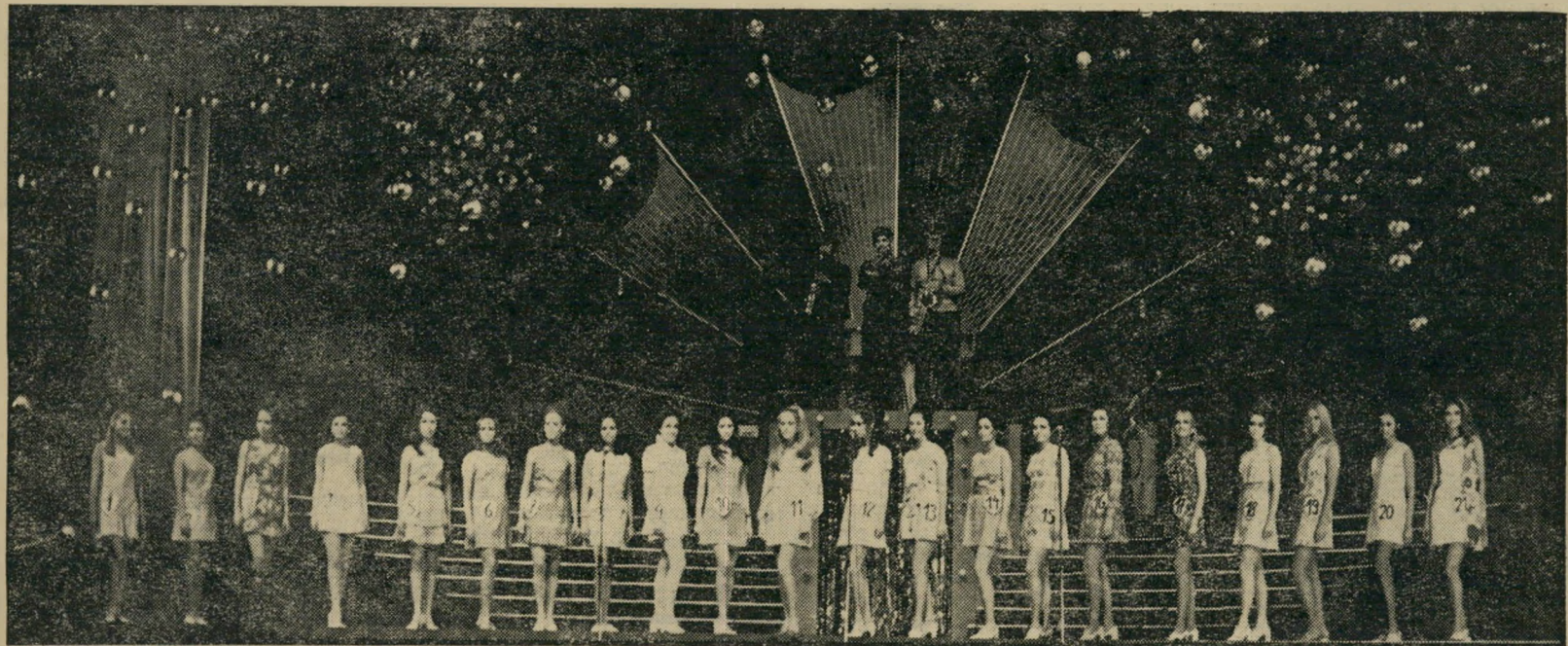
מאבק בין שתי הבלונדיניות גרם להאפלה על המספר הפעוט של המתחרות האחרות בעלות הרמה:

— היא תזכה כנראה בתואר נערת-ישראל — ובנסיעה ללונדון. הסביר זאת אחד השופטים: "לאמריקה אי אפשר לשלוח את עירית, כי הפלייבוי מוכר שם וכולם היו יודעים שזאת היא. אבל באנגליה הוא מוכר פחות, אז אין סכנה."

הכתר כבר היה בכיס

קיפוחה הבולט של עירית, על רקע ה' מוסריות המתחרות של השופטות, לא היתה צריכה להדהים. על-כל-פנים, לא את אלה ש' זכרו את הטכסים הקודמים.

מראה כללי של מיצעד המועמדות בתחרות מלכת-היופי 1970

ובכרי
פני כן.
חבר ה'
ש'
החוק
טיפה
בתואר
לחסי
חמדה
רמת
צבוי.
מים.
קלארץ
לעצמי
בו. יש
של ה'
תל-אביב